

HVID JUL

Da Bing Crosby I 1941 sang 'I'm dreaming of a white Christmas' på den mest solgte single-plade nogensinde, er jeg ret sikker på, at det var sne, han havde i tankerne; og forestillingen om en idyllisk juleaften, mens sneen stille daler ned, er en stærk forestilling, som vi alle hvert år går og drømmer om - også selvom statistikken taler imod det: Der er meget, meget langt mellem hvide jule på vores breddegrader. Men i år kunne det tyde på, at julen bliver hvid. Men ikke af sne (sandsynligvis).

Julen bliver hvid - og lyseblå - på grund af de mange ansigtsmasker, som vi i denne tid bærer af sikkerhedsmæssige grunde. Hvilket giver nogle helt, helt andre forestillinger end den hvide julesne.

Vores hvide masker er der ikke meget romantik over. For et år siden havde vi forbundet dem med læger på en operationsgang. Men i dag forbinder vi de hvide masker med pandemi, med respirator, med sygdom, med død. Ovenikøbet i en grad som får lægemaskerne til at blegne.

Kort sagt forbinder vi de hvide masker med frygt, og derfor kommer den hvide jul i år til

at stå som en frygtens jul. Det hjælper egentlig ikke, at vi bliver forsikrede om, at det kun er sikkerhedsforanstaltninger, og at hvis vi følger en række simple regler, så er risikoen minimal. For stadigvæk ligger Covid-19 som et tæppe over vores glæde og holder den nede.

Den hvide jul bliver i år en utryghedens jul. Det er selvfølgelig godt og grundigt træls. Ligesom faktisk hele 2020 har været træls.

Men måske er der trøst at hente i, at det ikke er den første trælse jul, der har været.

Den allerførste jul var også godt og grundigt træls.

En højgravid mor blev tvunget ud på en lang og farlig rejse, fordi en kejser i et andet land havde besluttet at ville tælle sit folk.

Da de endelig kom frem, var der så overfyldt i byen, så hun og hendes forlovede kun kunne få stillet en stald til rådighed. I selv samme stald kom hun så også til at føde sit barn.

Men uanset hvor træls alt omkring hende var, så er jeg sikker på, at alt var glemt, da hun

holdt sin lille søn i sine arme. For noget større fandtes ikke. For hun var blevet mor.

På trods af, at hun må have følt, at hele verden var imod hende, så glemte hun det hele, fordi det, der nu skete, var meget større. Det gør det naturligvis ikke mindre af, at den lille dreng, hun fødte, var verdens frelser.

Som blev født under trælse kår i en træls verden. Men han kom for at hjælpe os af med det trælse. For at befri os fra det trælse.

Dette er selve kernen i julen!

Så det er mit håb, at vi midt i alt det trælse, midt imellem alle de hvide masker, formår som Maria at se igennem alt det trælse og ind til kernen i julen, indtil det, som er meget, meget større end alt det trælse: At Gud er kommet. Til en mørk verden for at besejre mørket.

Må I alle have en rigtig glædelig jul.
Mogens Winther Hvidring
Sognepræst
Majbølle-Radsted-Tårs-Vignæs